

○ แวร์ พิธีโก

ภาพชีวิตในมุมมอง ของคนหนุ่ม

ทฤษฎี ศรีชวา เด็กหนุ่มวัย 19 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาการถ่ายภาพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เจ้าของนิทรรศการผลงานภาพถ่าย “ฝันสีแดงและพิธีกรรมสีดำ” ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวและมุมมองความคิดออกมาได้อย่างมีสไตล์ชัดเจน เข้มแข็งและยังทรงพลังไปในที่ ทั้งสะท้อนหลายๆ ถึงสภาพสังคมที่เขามองเห็นในช่วงๆ หนึ่งของชีวิตได้อย่างชัดเจน

การแสดงภาพงานของเขาในครั้งนี้ก็ต้องบอกว่าเป็นการแสดงผลงานเดี่ยวครั้งแรกในชีวิต มีบ้างบางครั้งที่เขาแสดงงานกลุ่มกับช่างภาพด้วยกัน แต่ครั้งนี้เมื่อโอกาสมาถึงเขาก็ทำออกมาได้อย่างน่าชื่นชม ทั้งยังบอกเราได้อย่างแจ่มแจ้งว่างานของช่างภาพรุ่นใหม่มีเสน่ห์ที่ไม่เหมือนใคร โดยเฉพาะเรื่องของอารมณ์ภาพ ซึ่งตัวเขาเองเล่าให้ฟังถึงก้าวแรกของเขาเอาไว้ว่า

“ภาพที่เห็นจริงๆ มันเริ่มต้นจากเหตุการณ์ที่บ้านเมืองเราเกิดวิกฤตทางด้านการเมือง รู้สึกว่าตอนนั้นผมอายุแค่เพียง 15 ปี ตอนนั้นเราก็ยังเป็นเด็กที่ยังไม่คิดว่าตัวเองจะเป็นช่างภาพ ที่อยากเป็นเลยคิดอยากจะเป็นหอย แล้วเหตุการณ์นั้นมันเกิดขึ้นตอนที่ผมเรียนพิเศษเสร็จแล้วก็

เกิดการปะทะกันของกลุ่มคนมีการยิงกัน รถประจำทางหยุดวิ่ง ซึ่งทำให้ผมไม่สามารถกลับบ้านได้ ผมก็เลยตัดสินใจไปบ้านเพื่อน ซึ่งก็ไม่แน่ใจว่าอยู่ไหนด้วยซ้ำ

“สุดท้ายผมก็หลงทาง ผมหลงอยู่ตอนดึกๆ หลายชั่วโมงมาก แล้วมันทำให้ผมได้ไปเผชิญกับหลายสิ่งหลายอย่างมากมาย ซึ่งมันทำให้ผมเปลี่ยนความคิดหลายๆ อย่างไป ตอนนั้นมันน่ากลัวมาก ทั้งหลงทางทั้งไม่มีเงิน คือไม่รู้ว่าจะติดต่อใครได้เลย แล้วระหว่างทางผมก็เจอเรื่องราวต่างๆ มากมาย ทั้งเรื่องของโสเภณี ผูกหมาที่ไล่ กลุ่มวัยรุ่นอันธพาล และเรื่องราวของกลุ่มเพื่อนที่เราได้พบเจอหลังจากเหตุการณ์นั้นเวลาผ่านไปจนกระทั่งผมเก็บไปฝันถึงบ่อยๆ แต่ก็ยังไม่ได้ทำอะไรกับมัน ซึ่งช่วงหนึ่งผมได้มีโอกาสไปเรียนรู้เกี่ยวกับการถ่ายภาพในเรื่องของภาพถ่ายศิลปะและสารคดีในเทศกาลภาพถ่ายยังคงอยู่ หลังจากนั้นผมก็ไปเยี่ยมกล้องของแม่ เพื่อนกลับไปถ่ายเรื่องราวเหล่านั้นที่ผมเคยเจออีกครั้งหลังจากนั้น 3 ปี”

หลังจากที่เขากลับไปพจญโลกแห่งความจริง อีกทั้งยังไม่แน่ใจกับระบบการศึกษาในโรงเรียนและความรู้ที่ได้มาจากการศึกษาด้วยตนเอง โลกใบเก่าและการใช้ชีวิตของตนที่เวลาแต่ละวันหมดไปกับการ

ทฤษฎี ศรีชวา

อ่านหนังสือแบบเรียน หนังสือวิทยาศาสตร์ และการรับรู้เรื่องราววิกฤตการเมืองช่วงสงครามดเค็ลลิต พ.ศ. 2552 ความสับสนและหาสาระไม่ได้ทั้งหมด ทำให้เขาถามตัวเองว่าทำไมได้คนที่เขาควรอยู่ อะไรที่เขาควรทำ หนุ่มน้อยหอยดำตามชุดใหญ่ไว้กับตัวและคิดว่าการเรียนสายศิลปะจะทำให้ตัวเขามีสระในความคิด ไม่นานเขาก็เริ่มถ่ายภาพแบบจริงจังโดยใช้ฟิล์มเป็นตัวบันทึกเรื่องราว

จนเขาได้ถ่ายทอดมันออกมาเป็นภาพในชุดของ “ฝันสีแดง” อีกทั้งเมื่อตั้งใจจะเอาดีทางสายการถ่ายภาพ เขาก็จริงจังมุ่งมั่นฝึกฝน และประสบความสำเร็จ

ชีวิตที่กว้างโลกมาพอสมควรทำให้เกิดเป็นผลงานอันมีเสน่ห์ชวนมองอีกชุดในชื่อ “พิธีกรรมสีดำ” ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวของภาพถ่ายเด็กเขมรเร่ร่อนภาพที่มีมุมมองจากคนวัยเดียวกันเสมือนเป็นภาพในความทรงจำครั้งหนึ่งที่เขาเคยเผชิญในเหตุการณ์ครั้งนั้นที่เปลี่ยนชีวิตของเด็กที่ฝันอยากเรียนหมอให้กลายเป็นคนที่จริงจังกับการถ่ายภาพ ซึ่งหากใครได้เข้าไปชมรูปถ่ายของเขา แม้จะเป็นภาพสอง

โพดถนนสำคัญกับผมมากตอนหลงทาง เพราะผมจำแสง จำสีของแสงได้ ผมจึงพยายามใช้แสงแบบนั้นเพื่อให้ได้ภาพคล้ายกับในความทรงจำมากที่สุด ซึ่งงานแบบผมจะเป็นลักษณะ ดอควิวเมทารี อาร์ต ซึ่งจะเป็นเรื่องราวที่สามารถจินตนาการต่อไปได้อีก แล้วผมคิดว่าผมถ่ายภาพในมุมมองในแบบที่เราไม่ไปตัดลิ้นใคร ใช้มุมมองแบบไม่อยู่เหนือกว่าใคร คือผมมองภาพที่ถ่ายในแบบไว้

ชุดแตกต่างกัน แต่ทว่าเราจะเห็นเนื้องานที่ผสานกันไปแบบกลมกลืน ซึ่งสะท้อนให้เห็นช่วงวัยหนึ่งของการเป็นเด็กผู้ชายวัยกำลังคะนอง

“งานของผมเรียกได้ว่าแทบจะไม่มีเทคนิคพิเศษอะไรเข้ามาเลย ใช้กล้องและเลนส์ตัวเดียว และก็ไม่มีขาตั้งกล้อง ไม่ใช้แฟลช คือผมพยายามตัดเทคนิคออกไปให้หมด ผมจะใช้แสงไฟบนถนน เพราะผมว่า

เตียงสา ซึ่งผมอาจไม่ได้พูดถึงปัญหาหรือรากเหง้าของมัน แต่ผมพยายามสื่อถึงความรู้สึกนึกคิด ณ ตอนนั้น”

นิทรรศการ “ฝันสีแดงและพิธีกรรมสีดำ” จัดแสดงเรื่อยไปตั้งแต่วันนี้จนถึงวันที่ 26 ต.ค. ณ คัดมันดู โพโต้ แกลเลอรี ล่องนวะเข้าปทุมมอมงใหม่ๆ ที่มักไม่เกิดขึ้นมากในบ้านเราของช่างภาพหนุ่มไฟแรงคนนี้นัก แล้วจะเห็นถึงมุมมองที่แอบเท่ทีเดียว